

Eide nedlægges Indsigelse imod en saadan Mangel paa Klarhed i Affattelsen af Budgetterne. Det andet Punkt, vedrørende et nyt Fort paa Kalkbrænderiet, har meget større Betydning. Væde Medlemmer ville erindre, at i 1877—78 og 1878—79 blev paa Finantslovene disse 5,500 Kr. forlangte til den nødvendige Forandring, som det hed, eller, som det andetsteds hed, til en mindre Ombygning af det bestaaende Kalkbrænderifort. Denne Bevilling blev givet fra Folkethingets Side allerede i 1877, men blev jo ikke til endelig Lov, idet Finantsloven dengang ikke kom ud. Men Bevillingen blev gjen- tagen Aaret efter paa Finantsloven 1878—79, Alt under samme Motivering og til samme Diemed, altsaa til en mindre Ombygning eller en nødvendig Forandring af det bestaaende Kalkbrænderifort. Ifjor, da Ministeren opnaede Bevilling til de 6 store Kanoner, var der i den indbefattet 81,000 Kr. til en yderligere Ombygning eller Udvidelse og Forstærkning af Kalkbrænderifortet, hvilken var nødvendiggjort ved Anstfælsen af disse 6 store Kanoner. Vi have ikke fra vor Side nogen Andel i denne Kanonbevilling, og vi modfattede os den ogsaa ifjor ogsaa med Hensyn til dette Punkt, idet vi dengang gjorde opmærksom paa, at denne Bevilling af 81,000 Kr. i Virkeligheden i sig indeholdt Begyndelsen til Anlægget af et helt nyt Fort. Denne Bemærkning blev gjort af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Wojfen), som nu er fraværende, og den blev ikke modfagt af den ærede Krigsminister. Ikke desto mindre blev den senere søgt udvidet, og man har gjen- tagne Gange baade i og udenfor Salen gjort sig lystig over den Frygt, vi havde for, at denne Bevilling skulde give Anledning til Bygningen af et nyt fast Fort. Man har sagt, at det viste sig, at det ikke var Tilfældet, at det ikke er sket osv.; men nu foreligger der her et Forslag fra den ærede Krigsministers Side, der i sin Form ser meget uskyldigt ud, det ser ud, som om der kun forlanges Gjenbevilling af 5,500 Kr., men der forlanges nu i Virkeligheden 5,500 Kr. til et helt andet Diemed end det, hvortil de oprindelig vare forlangte, og det er netop Opførelsen af et nyt fast Spfort ved Kjøbenhavn. At man vil sige, at det er en Flytning af Kalkbrænderifortet, kan jeg forslaa, thi ved at tale derom faar man det Hele til at se ud, som om det stadig er Kalkbrænderifortet, der bliver ombygget eller repareret, men det er det aldeles ikke. Den ærede Ordfører vil vide, at af det gamle Fort bliver der Intet tilbage; paa det Sted, hvor Kalkbrænderifortet har ligget, bliver der Intet uden en Davn, men flere Hundrede Men desfra ude i Vandet bliver der bygget et helt nyt Fort til dels for disse 5,500 Kr., som oprindelig ere paaregnete til at ombygge det gamle Fort med, og væsentlig for de 81,000 Kr., som Thinget ifjor mod vor Modstand bevilgede til Opførelse af Kalkbrænderifortet. Det, hvorom det

nu dreier sig, er, hvorvidt Folkethinget vil give en ganske vist mindre Sum, hvorigjennem det bevilger Ministeren Bygningen af et helt nyt Spfort ved Kjøbenhavn. Hvorvidt Thinget vil gjøre dette eller ikke, skal jeg ikke have nogen som helst Mening om, men jeg vil kun minde ærede Medlemmer om, at, idet Thinget gjør det, handler det sig imod sin egen Beslutning ifjor; men det er jo muligt, at det sker alligevel. Vi have jo paa andre Omraader været meget nær inde paa det, og vi have vel endog saa gjort det. Jeg vil dog foreløbig anse det for tvivlsomt, om Thinget ogsaa paa dette Punkt vil gjøre det. Jeg siger til Folkethingets Beslutning i 1876, den Beslutning, hvormed det endte Behandlingen af Forsvarssagen, hvilket skete gennem en af Thingets store Flertal, en med 62 Stemmer mod 24 vedtagen Dagsorden, der gik ud paa at udtale sin Beredvillighed til at virke med til en Forsvarsplan, der udelukkede Kjøbenhavns Befæstning med nye faste Værker. Hvad der her er Tale om, er netop Opførelsen af et saadant nyt fast Værk. Jeg tror, at allerede dette maa være en tilstrækkelig Grund for dem, der staa paa samme Standpunkt som jeg, til at modfætte sig denne Bevilling, og jeg tror ikke, at der fra den modfattede Side kan anføres Noget, der skulde svække vor Indvending. Allermindst gjælder det om den Bemærkning, at det kun er et lille Beløb og et lille Fort, det dreier sig om, thi det er med de smaa Synder, man begynder, og med de store Synder, man ender. Nu har jeg hørt fra den ærede Ordførers Side, at han ikke forstod de finansielle Betæneligheder, der fra vor Side ere gjorte gjældende mod denne Bevilling; den ærede Ordfører forstod ikke, til hvilke finansielle Konsekvenser den kan føre. Jeg kunde indskrænke mig til at henvise til, at den Wei, man her er inde paa, nemlig at befæste Kjøbenhavn med nye Forter, i Forbindelse med de Ønster og Forhaabninger, der ere udtalte ved Hærlovens Behandling, ganske sikkert ville føre til saadanne finansielle Konsekvenser, at Befolkningens store Flertal og adskillige af de Herrer, som ville stemme for den her foreslaade Bevilling, ville blive angst og bange, naar de se dem. Jeg skal imidlertid gaa noget nærmere ind paa det foreliggende Tilfælde. Ifjor blev der under Behandlingen af Finantsloven fra vor Side yttret Betæneligheder ved Anstfælsen af de 6 store Kanoner, fordi vi frygtede, at der derved vilde blive givet Anledning til betydelig større Udgifter, idet det med Liden vilde vise sig nødvendigt at dække eller bestytte Kanonerne ved Foranstaltninger, der vilde koste langt Mere end selve det nye Fort, hvorom her er Tale. Den ærede Krigsminister udtalte dengang, at han ikke agtede at foreslaa saadanne Beskyttelsesforanstaltninger for de nye Kanoner. Jeg var allerede dengang meget i Tvivl om, hvorvidt det vilde være muligt for den hitalerede Minister at fast-